

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון שביעי של פסח תשפ"ו תהא שנת פדות וגאולה

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1400 משפחות

<https://www.matarapro.net/darimplus/online/?mosad=7007483>

אִי"ש מִלְחָמָה אוֹתוֹת חִמ"ש אֱלֹהִים

מובא ב'תורת חיים' (חולין צב.) ש'הד' פוסקות של פסח הם כנגד ד' פעמים שם אֱלֹהִים שעולה כמנין פוס. כי בני ישראל היו צריכים להשתעבד במצרים 430 שנה כמנין ה' פעמים שם אֱלֹהִים להמתיק ה' גבורות, ובגלל שיוסף קבע חק במצרים (בראשית מז, כד) "וַנִּתֶּנֶם חֲמִישִׁית לַפַּרְעֹה וְאַרְבַּע הִיְדֹת יִהְיֶה לָכֶם" הוא המתיק ד' פעמים שם אֱלֹהִים, וקשי השעבוד היה רק פ"ו שנים כמנין שם אֱלֹהִים החמישי שנשא. וכן מובא בספר 'שבילי פנחס' שיוסף המתיק את הד' שמות אֱלֹהִים על ידי ד' שמות הו"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שעולים יחד רל"ב כמנין השנים מאז שיוסף הגיע למצרים עד שיצאו. וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שכ"ס במילוי האותיות כ"פ ו"ו סמ"ך בגימטריא ד' שמות הו"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שממתיקים את שם אֱלֹהִים. וכן כוס מתחיל באותיות כ"ו כמנין שם יהו"ה שממתיק את שם אֱלֹהִים שנרמז במילוי כ"ף ו"ו. וממתיק את הכוס שעולה כמנין שם אֱלֹהִים, וכן הוא ממתיק גם את האות סמ"ך של כוס שעולה 120 כמנין 120 צירופים של שם אֱלֹהִים.

ולכן כתוב (שמות ב, כג) "וַתַּעַל שְׁוַעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה" בגימטריא שם אֱלֹהִים. וכן הסימן לגאולת מצרים היה "פקד פקדתי" והמילה פקד"ד יש בה אותיות פ"ו כמנין שם אֱלֹהִים, ואותיות ק"ד כמנין ד' פעמים שם יהו"ה שהמתיק ד' פעמים שם אֱלֹהִים. ולכן נאמר שה' חישב את הקץ להפחית ק"ץ שנים מגזרת השעבוד, כי ד' פעמים שם יהו"ה שממתיקים שם אֱלֹהִים בגימטריא ק"ץ.

וכן משה בגימטריא ד' שמות אֱלֹהִים שנמתקו ביציאת מצרים, ומשה בא"ת ב"ש צב"י עולה עם המילה והכולל ד' שמות יהו"ה שהמתיקו את הד' שמות אֱלֹהִים. ולכן לפני קריעת ים סוף ששם היה סיום הלידה נאמר: (שמות פרק יד, יב) "הָלֹא זֶה

הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבְּרָנוּ אֵלַיךְ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדָל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה [בגִּמְטְרִיא שֵׁם אֱלֹהִים כְּדִלְעִיל] אֶת מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ [בגִּמְטְרִיא שֵׁם אֱלֹהִים] עֲבַד אֶת מִצְרַיִם מִמֶּתְנוּ בְּמִדְבָּר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אֵל תִּירָאוּ הַתִּיַצְבוּ [אותיות צב"י שְׁעוֹלִים עִם הַמִּילָה וְהַכּוֹלֵל ה' פְּעָמִים יְהו"ה]. וַיֹּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת יְהו"ה [שִׁמְמַתִּיק אֶת שֵׁם אֱלֹהִים] אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפּוּ לְרָאֵתָם עוֹד עַד עוֹלָם [בגִּמְטְרִיא שֵׁם אֱלֹהִים]. וְאַחֲרֵי זֶה כָּתוּב בְּשִׁירַת הַיָּם: "יְהו"ה אֱי"ש מִלְחָמָה" יְהו"ה שְׁמוֹ "אותיות חמ"ש אֱלֹהִים" בֵּין שְׁתֵּי שְׁמוֹת יְהו"ה, לְרִמְזָא שֵׁם יְהו"ה בְּקִרְיַעַת יָם סוֹף הַשְּׁלִים אֶת הַמַּתֵּקֶת חֲמ"ש שְׁמוֹת אֱלֹהִים לְהַשְׁלִים אֶת הַלִּידָה שֶׁל יִצְיָאֵת מִצְרַיִם. וְכֵן מוֹזְכָּר ד' פְּעָמִים שֵׁם יְהו"ה בְּפִסּוּקִים שֶׁל יְשׁוּעַת קִרְיַעַת יָם סוֹף לִפְנֵי הַשִּׁירָה: (שְׁמוֹת יד, ל) "וַיֹּשַׁע יְהו"ה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׁפַת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהו"ה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת יְהו"ה וַיֹּאמְינוּ בִּיהו"ה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ". וְכֵן "וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ" בְּגִמְטְרִיא חֲמֵשׁ אֱלֹהִים.

וְכֵן מוֹבָא בַּחֲדִיד"א (רֹאשׁ דּוֹד שְׁמוֹת) זֶה שְׁנַיִם רַבּוֹת דְּקִדְקָתִי בַּחֲשַׁבּוֹן וּמִצְאָתִי אוֹתוֹ מִכוּוֹן מֵאֵד, כִּי עֵיקֶרֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁשִׁים רְבּוּא, וְאִמְרוּ רַז"ל "וּחְמוּשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" אֶחָד מִחֲמֹשֶׁה יֵצְאוּ וּד' חֲלָקִים מֵתוֹ בַּחֲשֶׁךְ, וּגְזֵרָתוֹ יִתְבָּרַךְ הִיתָה שִׁישְׁרָאֵל יִהְיוּ בִּשְׁעֵבּוֹד ת"ל שְׁנָה, אֵךְ גְּזֵרָה זֹאת עַל עֵיקֶר יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שְׁשִׁים רְבּוּא, וּבְמִצְרַיִם הָיוּ חֲמֹשֶׁה פְּעָמִים שְׁשִׁים רְבּוּא, לָכֵן נִשְׁתַּעֲבְדוּ פ"ו שְׁנָה, כִּי חֲמֹשֶׁה פְּעָמִים פ"ו בְּהִיוֹתָם ה' פְּעָמִים שְׁשִׁים רְבּוּא הֵם ת"ל שְׁנָה. וּבִזְהָ פִּירְשִׁיתִי מֵה שֶׁאִמְרוּ בִּסְנֵהֲדִרִין שֶׁתִּבְעַ גְּבִיָּהּ בֵּן פְּסִיסָא לִפְנֵי אֶלְכַסְנִדְרוֹס, תִּנּוּ לָנוּ שֶׁכֶּר שְׁשִׁים רְבּוּא שֶׁנִּשְׁתַּעֲבְדוּ ת"ל שְׁנָה, וּדְבָרֵינוּ בָּאוּ בְּדִקְדוּק עֲצוּם, כִּי הָאֵף אִמְנָם לִפִּי הָאֵמֶת לֹא נִשְׁתַּעֲבְדוּ ת"ל שְׁנָה, מְכַל מְקוֹם ה' פְּעָמִים שְׁשִׁים רְבּוּא נִשְׁתַּעֲבְדוּ פ"ו שְׁנָה, וְהֵינּוּ כַּחֲשַׁבּוֹן הַזֶּה ס' רְבּוּא ת"ל שְׁנָה. וְאִי בְּעִית אִימָא שֵׁם רִמְזָא לְמָה שֶׁכָּתְבוּ רַבֵּי אֲשַׁכְּנִז, כִּי נִגְזַר עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁעֲבֹד ת"ל שְׁנָה כִּנְגֵּד ה' פְּעָמִים אֱלֹהִים שְׁעוֹלִים ת"ל, וְעַל יְדֵי צַעֲקַת יִשְׂרָאֵל כָּתִיב "וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם", "וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים", "וַיֹּרֵא אֱלֹהִים", "וַיִּדַּע אֱלֹהִים", וְהֵם ד' אֱלֹהִים שֶׁנִּתְהַפְּכוּ לְרַחֲמִים, וְהֵם ד' גְּאוּלוֹת, וּד' כּוֹסוֹת, וּד' זִתִּים שֶׁל מִצֵּה, כִּנְגֵּד ד' אֱלֹהִים שֶׁנַּעֲשׂוּ רַחֲמִים, וְלֹא הָיָה גְלוּת כִּי אִם פ"ו שְׁנָה, גִּמְטְרִיא אֱלֹהִים, וְהַד' הַנּוֹתָרִים נַעֲשׂוּ רַחֲמִים, וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וְכו' דָּשֵׁם נִרְמְזוּ ד' אֱלֹהִים שֶׁנִּתְמַתְקוּ כַּמְדוּבֵר. וְרוֹאִים מִהַחֲדִיד"א שֶׁגְּזֵרַת הַשְּׁעֵבּוֹד ת"ל שְׁנַיִם הִיתָה עַל עֵיקֶרֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם שִׁישִׁים רְבּוּא, וְכִיוֹן שֶׁנִּשְׁתַּעֲבְדוּ ה' פְּעָמִים שִׁישִׁים רְבּוּא לְמִשְׁךְ פ"ו שְׁנַיִם, הַמַּתִּיקוּ אֶת הַדִּין שִׁישִׁפִּיק פ"ו שְׁנַיִם, כִּי פ"ו כְּפּוֹל ה' זֶה ת"ל שְׁנַיִם. וּבִפְרָט כִּשְׁמָתוֹ בְּמַכַּת חוּשֶׁךְ ד' פְּעָמִים שִׁישִׁים רְבּוּא יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא זָכוּ לְצִאָתָהּ, הַמַּתִּיקוּ אֶת הַד' פְּעָמִים פ"ו שְׁנַיִם שֶׁעֵדִין לֹא נִשְׁתַּעֲבְדוּ מִתּוֹךְ הַת"ל שְׁנַיִם שֶׁנִּגְזְרוּ, וַיֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם. וְלָכֵן מוֹזְכָּר ד' פְּעָמִים שֵׁם אֱלֹהִים בְּפִסּוּקִים "וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם", "וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים", "וַיֹּרֵא אֱלֹהִים", "וַיִּדַּע אֱלֹהִים", לְרִמְזָא שֶׁהַמַּתִּיקוּ ד' שְׁמוֹת אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַה', וַיְכַלּוּ לְצִאָתָהּ אַחֲרֵי פ"ו שְׁנַיִם.

מובא ברבנו בחיי (שמות יא, ח) **"צא אתה וכל העם אשר ברגלך"**, בכאן נשתלחו ישראל והותרו ממאסרם בלח עליו, ועל פן יוצא מן הכתוב הזה השם הידוע לאשה המקשה ללדת, וכחו עצום לפתח מוסרות הולד שהוא אסור בבית האסורים להוציאו ממסגר לאויר העולם. כדי שיזכה לתורה כי האדם לעמל התורה יולד פשם שישאל יצאו ממאסרם לקבל התורה בחדש השלישי, והשם הזה ידוע הוא לבעלי השמות ומפרסם בנקודו, ואמר ר' עקיבא קו"ף זה הקב"ה והבן זה. ורואים שנקודת הלידה של יציאת מצרים נרמזת באות קו"ף. ומצינו בזהר (תיקונים פב.) תמצא שמקו"ם עולה יהו"ה בחשבון כמו זה: י' ק', ה"ה כ"ה ו' ל"ו, עולה הכל מאה שמונים ושש בחשבון מקו"ם, ובו פק"ו פליליה, ובו קפ"ו תהומות בלב ים. רואים מהזהר ששם הנו"ה בהכאה י' פעמים י', ה' פעמים ה' וכו', שעולה מקו"ם, הוא כמנין פק"ו או קפ"ו, ובו נקרא ים סוף כפתוב **"קפאו תהמות בלב ים"**. ומובא ברבנו בחיי (שמות יב, כג) שהד' כוסות הם כנגד הד' מקומות שהיה הדם לאות במצרים, המשקוף, שתי המזוזות והסף. ומבאר לדברינו שהרי שם אלהים שעולה פ"ו נרמז במשקוף, ומובא בשל"ה (פסחים) שמשקוף הוא אותיות ש"ם קו"ף. ובאות קו"ף שעולה כמנין שם יהו"ה בהכאה המתקו את שם אלהים שנרמז במילוי של האות קו"ף ויצאו מצרים, וכפי שהבאנו ובו פק"ו פליליה, ובו קפ"ו תהומות בלב ים. וכן ד' מקומות מרמזים על יסוד הנוקבא שהוא בחינת אות דל"ת שמסמלת את שתי הדלתות שיש ביסוד שבמלכות, מקום לדת כלל ישראל. ומקום הלדה הוא בחינת כוס שעולה כמנין שם אלהים, וכן סף מרמז על נקדת סוף הגוף.

מצינו ב'ירושלמי' (פסחים סח:) **מנין לארבעה כוסות רבי יהושע בן לוי אמר כנגד ארבעה כוסות של פרעה וכו' כוס פרעה בידי ואשחט אתם אל כוס פרעה ואפתן את הכוס על כף פרעה ונתת כוס פרעה בידו וגו'**, וגם שם נרמז רצף אותיות **חמ"ש אלהים** בפסוק: (בראשית מ, ה) **"ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר"** וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שאפ"ה בגימטריא שם אלהים. ולכן פרעה תל"ה אותו בבחינת ה' שמות אלהים שעולים ת"ל שלא הומתקו אצלו.

ועוד מובא ב'ירושלמי' שם (פסחים סח:) **מנין לארבעה כוסות רבנן אמרי כנגד ארבעה כוסות של פורענות שהקב"ה עתיד להשקות את אמות העולם, "כי כה אמר ה' אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה וגו'". "כוס זהב בב"ל ביד ה'". "כי כוס ביד ה'". "ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם", וכנגד עתיד הקב"ה להשקות את ישראל ארבעה כוסות של נחמות, "ה' מנת חלקי וכו'". "דשנת בשמן ראשי כוסי רותה". ועל הפסוק המדבר על הקץ (דברים לב, לד) **"הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי"** מובא ברש"י **"כמס עמדי"** אותו הכוס שנאמר **"כי כוס ביד יהו"ה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה"**. ונראה שיש כאן רמז שלעתיד לבוא כשה' ינקום ברשעים יהיה **"כוס ביד יהו"ה"** היינו שם אלהים כמנין כוס יהיה **"ביד יהו"ה"** לנקום ברשעים. וכן **"הלא כמס"****

אותיות "מלא מסך" וכן "כמס" או "מסך" בגימטריא 120 צירופים של שם אלהים. וכן כמו"ס אותיות מכר"ס, כדברי רש"י שהכוס כמס. והבאנו שהפסוק "הלוא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי" הוא הפסוק ה' אלפים תשפ"ו מתחלת התורה. [לפי השיטה הרגילה שיש 5845 פסוקים בתורה]. ומה שיש בתורה קרוב ל-6000 פסוקים, זה כנגד ששת אלפים שנה שהעולם קיים כמובא בספר 'מעשה תורה' בשם הגר"א. וכן "הלוא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי" ר"ת וס"ת של כל הפסוק בגימטריא ה'תשפ"ו עם הכולל, לפי החשבון שאות מ"ם סופית היא מספר שש מאות. וכן שמעתי שהמילים "ויין חמר מלא מסך ויגר מזה" בגימטריא תשפ"ו. וכן הר"ת של "כי כוס ביד יהוה" ויין חמר מלא" הם ח' כוכב"ם, רמז לז' כוכבים ומזלות שצ"ם חנכ"ל, שסובבים את הארץ שהיא הכוכב ה-8, ועם ישראל נמצאים במזל השמיני שהוא מעל ה-7 מזלות וזוכים לגאולה.

מצינו ב'ירושלמי' (מגילה כה:) רבי לוי בשם רבי חמא בר חנינה אין מפסיקין בין פרה להחדש, אמר רבי לוי סימניהון דאילין פרשתא בין הכוסות הללו אם רצה לשנות ושתה, בין השלישי לרביעי לא ושתה. ורואים שרבי לוי מקשר את הד' פרשיות לד' כוסות ששותים בליל פסח, וכשם שאין מפסיקין לשנות בין כוס שלישי לרביעי, כך אין מפסיקין בין פרה להחדש שהן השלישית והרביעית בד' הפרשיות. ובספר 'אור לשמים' מבאר שהם כנגד ד' אותיות הוי"ה מהסוף להתחלה, לכן בשתיים האחרונות אסור להפסיק כי הן כנגד ו"ה של שם הוי"ה שהן תרין רעין דלא מתפרשין. והוסיף הרה"ג ר' פנחס ל. שליט"א שכן שד' כוסות יש להם כוס חמישי שהוא כנגד קצו של יו"ד ספירת הפתח, וכנגד והבאתי שמכנן כנגד הגאולה העתידה, כך ד' פרשיות יש להן שבת חמישית שנקראת שבת הגדול שהיא כנגד קצו של יו"ד. ונקראת הגדול בגלל הפתח בהפטרות על הגאולה העתידה "לפני בוא יום ה' הגדול והנורא". וכן נראה שהכוס החמישית היא כנגד הפ"ו שנים של השעבוד הקשה במצרים שלא הומתק, כי לעתיד לבוא נודה גם על הצרות כמו שכתוב "אודך ה' כי אנפת בי", לכן בכוס החמישי אנחנו מודים כביכול גם הפ"ו שנים של השעבוד הקשה.

מובא בספר 'מגלה עמקות' (קרח) משה כשהוציא ישראל ממצרים העלה ר"ב ניצוצות, כי מתחלה היה מטל על יוסף הצדיק שירד למצרים לשבור בר, זה שכתוב "ר"ב עוד יוסף בני חי", ועליהם אמר פרעה "הן עם בני ישראל ר"ב ועצום ממנו", שיעלו ר"ב ניצוצות. ושמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהכתוב (שמות יב, מא) "ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים" בגימטריא ר"ב. ו"היום הזה" עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא פ"ו ניצוצות שנשארו עדין לברר גם ביום הזה כשיצאנו ממצרים. ולפי זה ביאר הרה"ג ר' אופיר ישי שליט"א שרואים שבשאר כל הגלויות שנמשכים אלפי שנים עוסקים בתיקון הפ"ו שנשארו. וכפי שבארנו שהפ"ו האחרונים במצרים הם כנגד הצער הקשה שעליו נאמר לעתיד לבא "אודך ה' כי אנפת בי". וכנגד זה יש גם פ"ו ניצוצות אחרונים שעליהם סובלים אלפי שנים באותה דרך שנאמר עליהם לעתיד לבא "אודך ה' כי אנפת בי".

'אין חוששין שפא גררה חלדה' מלמד יסוד מול היצר הרע שנמשל בחמץ

מובא מהגר"מ שפירא זצ"ל שחורבן הוא לשון יבש, כמו שכתוב (בראשית ח, יג) "חרבו המים מעל הארץ", ומצינו בזהר (הקדמה יב.) שיבשה היא מלשון יבשה, ומסמלת את המלכות בזמן שאין זיוג, וארץ מסמלת מצב שיש זיוג. ומבואר לדברינו שהשפעת הגשם לארץ מסמלת את הזיוג, ואם אין גשם המלכות נקראת יבשה מלשון יבשה.

מובא ברש"י (תהילים מט, ב) "כל יושבי חלד" היא הארץ על שם שהיא נושנת וחלודה, ורבותינו פירשו על שם החלודה שהיא ביבשה ואינה בים דתנו רבנן כל שיש ביבשה יש בים חוץ מן החלודה. ורואים שהארץ נקראת חלד מלשון חלודה, והיא קשורה עם החלודה שהיא הבעל חי היחיד שיש אותו ביבשה ואין אותו בים. ומבואר לדברינו שהיבשה מסמלת מצב שאין חיבור למים והמצב יבש, וזה נרמז בחלודה שאין אותה בים, היינו אין חיבור בין יבשה למים, ואז הארץ היא בבחינת נושנת וחלודה בלי זיוג. וכן "חלד" אותיות חדל שמרמז על מצב החדלון שאדם נמנע מלעשות פעולות לעורר את היחוד העליון. ולכן כשדוד המלך מוכיח את באי העולם שלא יהיו כבהמות הוא קורא להם "יושבי חלד" לרמז שלא מתנהגים כראוי ומונעים את היחוד העליון. מה שאין כן חיבור למים חיים מסמל מצב של חיות ועשיה. וכן חולדה הנביאה ניבאה על חורבן בית ראשון, וכפי שבארנו שחורבן פירושו יובש בלי יחוד. וכן מצינו שהפסוק מייחס את חולדה הנביאה ליהושע והפסוק קורא לו "חרחס" על שם שנקבר בתמנת חרס: (מ"ב כב, יד) "חלדה הנביאה אשת שלם בן תקנה בן חרחס". ומבואר לדברינו שיש כאן רמז שבחינת חולדה קשורה עם ענין החרס שמיצרים אותו מהעפר שביבשה. וכן מצינו בשחיטת בהמה פגם שנקרא אסור חלדה בשחיטה, ומבואר לדברינו כיון שדין שחיטה יש רק בבעלי חיים שנבראו מהעפר, מה שאין כן דגים לא צריכים שחיטה כלל, לכן השתלשל ענין החלדה בהלכות שחיטה.

מצינו במשנה (פסחים ט.) אין חוששין שפא גררה חלדה מבית לבית וממקום למקום, דאם פון, מחצר לחצר ומעיר לעיר, אין לדבר סוף. היינו שאין לחשוש שהחלדה תגרור את החמץ ממקום למקום אחרי שעשו בדיקת חמץ במקום אחד ועדיין יש חמץ במקום אחר, כי אין לדבר סוף שתמיד יהיה חשש מחצר לחצר ומעיר לעיר, ונראה שיש כאן רמז יסודי בעבודת ה', שאדם בודק שאין חמץ היינו שאין כאן יצר הרע והוא עושה לשם שמים, לא צריך לחשוש יותר מידי ולהגיע למצב של חלודה וחדלון מעשייה בעבודת ה', כי אין לדבר סוף, תמיד יהיו חששות כאלה ואחרים בלי סוף למה לא לעשות, אלא הדרך לעבוד את ה' היא קודם כל לברוח מקליפת החלודה והחידלון לא להתייחס אליה כלל, אלא לקום ולעשות, ואף שודאי צריך לבדוק שאין חמץ ויצר הרע, אבל לא לבדוק באופן של חששות בלי סוף שיגרמו לו להיות חדל כמו החלודה. וכן

הנקיון מהחמץ מביא ליחוד העליון הגדול שיש בליל פסח, והחולדה שמסמלת את המצב של יבשה בלי חיבור למים ולים בלי יחוד, היא המתנגדת ליחוד.

בספר 'מכון שבתך' מבאר מדוע שירת החולדה היא הפסוק **"כל הנשמה תהלל יה"** שחז"ל דרשו **על כל נשימה ונשימה תהלל יה**, כי החולדה מסמלת את ברואי היבשה שנושמים אויר, מה שאין כן הדגים שבים אין להם ראות לנשום אויר, והם מקבלית חמצן דרך פליטת המים מהזימים שנמצאים מאחורי ראשם כידוע. ונראה לבאר על פי דברינו דמובא בזהר (תיקונים עד.) **"יהי אור, יהי אור, אור י', וכאשר זו הנקדה התפשטה בזה האור ונעשתה אור, מכאן נמשכו כל ההיות. רואים שהאור הגשמי הוא אותיות אור י', וממנו נמשכו כל ההיות. היינו שהאור מחבר את הברואים ישר לאות י' ד של שם הוי"ה שלא קשורה למצב של היחוד שנרמז באותיות ו"ה של שם הוי"ה, כי האותיות י"ה תמיד מתייחדים ואין הפסק ביחוד שלהם, וממילא החולדה שמסמלת מצב שאין יחוד ו"ה קשורה עם החיבור לאותיות י"ה שתמיד משפיעים גם במצב שאין יחוד, והיא משוררת את הפסוק שמסמל את החיבור לאותיות י"ה, וכפי שנאמר בפסוק **"כל הנשמה תהלל יה"**, מה שאין הדגים שההיות שלהם היא מהאות ה' אחרונה של שם הוי"ה הם מקבלים חיותם באופן אחר שקשור עם האותיות ו"ה של שם הוי"ה, לכן מערכת הנשימה אצלם היא אחרת לגמרי. ולכן במבול נאמר (בראשית ז, כב) **"כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מת"** ודרשו חז"ל **ולא דגים שבים**. כי דור המבול שפגמו ביסוד, פגמו את היחוד העליון של אותיות ו"ה, וגרמו שהארץ נהיתה **חרבה** ללא מים, לכן הם נענשו במים שבאו באופן לא מתוקן ולקחו מהם את הנשימה שמקימת את האדם גם כשהעולם ללא יחוד, מה שאין הדגים שבים לא מתו במבול, כי הם לא שייכים ליבשה שנחרבה ונהייתה חרבה מפגם היסוד.**

וכן מובא ברש"י (מ"ב כב, יד) **"חלדה הנביאה וגו' והיא יושבת בירושלם במשנה"** היתה לומדת התורה שבעל פה לזקנים שבדור, והיא היא המשנה. ורואים שהיא למדה משניות שהם משרש י"ה של שם הוי"ה, כידוע שמשנה אותיות שמונה וקשור עם הבינה שהיא אמא בסוד ה' ראשונה של שם הוי"ה. וכן מובא בספר 'הליקוטים' להאריז"ל (שופטים) **חולדה הנביאה הרומזת לבינה. "והיא יושבת בירושלם" שהיא הבינה, שנקראת ירושלים של מעלה.**

מדוע הפסוקים מציינים פעמיים את לקיחת אברהם

מעבר הנהר, ועל שם זה נקרא אברהם העברי

כתוב (יהושע כד, ב) **"וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַנָּהָר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תָּרוּחַ אֲבִי אֲבִיהֶם וְאֲבִי נָחוֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: וְאַקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבִיהֶם מֵעֶבֶר הַנָּהָר וגו'".** ורואים שהפסוקים מציינים פעמיים את לקיחת אברהם מעבר הנהר, ועל שם זה נקרא אברהם העברי, וכל כלל ישראל נקראים

עברים, וצריך להבין מה הענין הפנימי והמהותי לעבור את הנהר, וביאר הרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שה' לקח את אברהם **"מעבר הנהר"** הכונה **מעבר** לאותיות **נה"ר** שהם אותיות **שס"ו**, כי אומות העולם עובדים לחמה כפי שהיא מאירה להם למטה ועושים אותה לאליל, וה' לקח את אברהם לאותיות **שס"ו** שבאות אחרי אותיות **נה"ר** לרמז לו שה**שס"ה** ימות החמה מקבלים מהכולל שלהם שהוא **שס"ו** בגימטריא **שם יה"ה**. ומרומז בפסוק (תהילים קיג, ג) **"ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יה"ה"**. וכן מובא ב**רפנו בחיי** (בראשית ב, ט) **נהר מלשון תרגום אור נהורא**, היינו אומות העולם עובדים את הנהר שהוא אור השמש שמאיר להם למטה. וכן **"מעבר הנהר"** אותיות **אברה"ם נה"ר** בחילוף ע' בא', היינו שה' לקח את אברהם מעבר הנהר לרמז לו שהוא האור נהר שמאיר לעולם, ולא אור השמש, וכן **מעב"ר הנה"ר** אותיות **נר מערבי** שהוא אור ה' שמאיר בבית המקדש, ובגימטריא **רבש"ע** שהוא האור האמיתי של כל העולם. וכן יש רמז בפסוקים: (דברים ו, ג) **"ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבונו מאד כאשר דבר יה"ה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: שמע ישראל יה"ה אלהינו יה"ה אחד"** אותיות **עוב"ד שמ"ש**, שאת זה הפסוקים באים להפקיע שנבין שהו"ה אחד והוא מאיר מתוך השמש שמאירה למטה. וכן האותיות **מעב"ר הנה"ר** התגלו באות רביעית מסוף המילה בפסוק שמדבר על מילת אברהם ששם הוא אכן עבר את הנהר לצד הקדושה בשלימות: (בראשית יז, כד) **"ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו"**.

מובא ברמב"ם (יסודי התורה ג, ט) **כל הכוכבים והגלגלים כלן בעלי נפש ודעה והשכל הם, והם חיים ועומדים ומפירין את מי שאמר והיה העולם, כל אחד ואחד לפי גדלו ולפי מעלתו משבחים ומפארים ליוצרים, כמו המלאכים. וכשם שמפירין הקדוש ברוך הוא, כך מפירין את עצמו, ומפירין את המלאכים שלמעלה מהו, ודעת הכוכבים והגלגלים מעוטה מדעת המלאכים, וגדולה מדעת בני אדם. רואים שהרמב"ם משווה בין הגלגלים שהם חמה לבנה וכוכבים, למלאכים. אלא שהמלאכים הם בדרגה גבוהה יותר. נראה דהחמה ולבנה וכוכבים שנראים בעולם הזה שנקרא קלפת נגה הם מלאכים בדרגה נמוכה, ששייך שיראו בתוך הקלפה. לעומתם המלאכים הנקראים מלאכים מחמת דרגתם הגבוהה, לא שייך כלל שיראו בתוך הקלפה. וכמו שהמלאכים תפקידם להעביר את השפע מהקדוש ברוך הוא לנבראים, כך השמש והירח מעבירים את השפע מהקדוש ברוך הוא לנבראים. וכמובא במדרש (תדשא כ') **נקרא שמו שמש שהוא משמש את כל העולם כלו. והשמש והירח שאנו רואים, הם מכסים בנרתיק של קלפה, ולכן הם נראים כפי שהם נראים. אבל באמת האמתית שלהם, הם מלאכים כשאר המלאכים, וגדריהם כפי גדרי שאר המלאכים. אלא ששאר המלאכים אינם נראים בתוך קלפת נגה, והשמש והירח נראים גם בתוך קלפת נגה, כפי שהם נראים, וכפי שנבאר.****

כתוב (ישעי' ס, יט) **"לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולילה, הירח לא יאיר לך והיה לך ה' לאור עולם"**. נראה לבאר הכתוב, שלעתיד לבוא לא יהיו עוד השמש והירח **"לאור יומם ולילה"**, הינו שיאיריו כפי שהם מאירים בתוך קלפת

נָגַה, כְּפִי שְׁאוּמְרִים בְּתַפְלַת שֶׁבֶת מְלָאִים זִיו וּמִפִּיקִים נָגַה, אֵלֶּא "וְהִיָּה לָךְ ה' לְאוֹר עוֹלָם", שֶׁהָאוֹר הָאֱלֹקִי יֵאִיר מִתּוֹכָם וְנִרְאָה אוֹתָם כְּפִי שֶׁהֵם בְּאֻמָּת. וְכִפִּי שֶׁנִּבְאָר לְקַמֵּן שֶׁהָאוֹר הַגָּנוּז יֵאִיר מִתּוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ. וְכֵן שִׁמְעֵתִי מֵהֶרָה ג' ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁהַגָּנוּז בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת זֶה נָגַה. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרִינוּ שֶׁהָאוֹר הַגָּנוּז הוּא אוֹר שֶׁל נָגַה שֶׁגָּנוּז בְּמֵאוֹרוֹת וְאֵינוּ מִתְגַּלֶּה, וְרַק לְעֵתִיד לְבֹא יִתְגַּלֶּה. וְלִכֵּן אוּמְרִים מְלָאִים זִיו וּמִפִּיקִים נָגַה, שֶׁהֵמָּאוֹרוֹת מְלָאִים בְּזִיו שֶׁל הָאוֹר הַגָּנוּז בְּתוֹכָם, וּמִפִּיקִים רַק מַעֲט נָגַה הַחוּצָה, בְּגִלְל קְלַפַּת נָגַה שֶׁמִּסְתִּירָה אֶת הָאוֹר. וּמִזְכִּירִים אֶת זֶה רַק בְּשֶׁבֶת שֶׁאֵז יֵשׁ מַעֲט זִיו מֵהַחֲמָה כְּדִלְקָמֵן.

וְכֵן מוּבָא בַּלֵּק"ת (דְּרוּשִׁים לִר"ה נה). אֲרִז"ל לְעֵתִיד לְבֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא חֲמָה מִנִּרְתִּיקָה, שֶׁהוּא גְלוֹי הַנִּזְ"ה אוֹר אֵין סוֹף ב"ה, בְּעֶצְמוֹ בְּלִי מִגֵּן וּמִחֲסֵה הַמַּעֲלִים וּמִסְתִּיר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "וְנִגְלָה כְּבוֹד הוֹי"ה וְנִרְאוּ כָּל בָּשָׂר". רוֹאִים שֶׁפְּנִימִיּוֹת הַשֶּׁמֶשׁ הִיא גְלוֹי שֵׁם הוֹי"ה, וּמִצִּינוּ בְּזֶהֱרַר חֲדָשׁ (בְּרֵאשִׁית ג.) הַתַּפְּשָׁטוֹת הָאוֹר לְמַטָּה אֱלֹו הַמְּלָאכִים. וְכֵן מִצִּינוּ בַּגִּמְרָא (נִדְרִים ח:) לְעוֹלָם הַבָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא חֲמָה מִנִּרְתִּיקָה צְדִיקִים מִתְּרַפָּאִים בָּהּ וּרְשָׁעִים נִדְוִנִים בָּהּ.

כְּתוּב (דְּבָרִים ד, יט) "וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשְּׁמִימָה וְרֵאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צָבָא הַשְּׁמַיִם וְגו' אֲשֶׁר חֵלֶק הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ אַתֶּם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשְּׁמַיִם". נִרְאָה דִּישׁ כָּאֵן רִמְזוּ שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ הֵם חֵלֶק מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא "אֲשֶׁר חֵלֶק הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ אַתֶּם", אֵלֶּא שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה הוֹרִיד אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדַרְגָּה נְמוּכָה שִׁיֵּאִירוּ בְּתוֹךְ הַנֶּגֶה "לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשְּׁמַיִם". אֲבָל הָאֻמָּת הַפְּנִימִית הִיא שֶׁהֵם חֵלֶק מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּבִפְרָט לְפִי מָה שֶׁהִבְאֵנוּ לְעִיל מֵהֶרָמַב"ם שֶׁהַחֲמָה וְהַלְבָּנָה גְבוּהִים יוֹתֵר מִבְּנֵי אָדָם. וְאֵם בֶּן אָדָם הוּא חֵלֶק אֱלֹוה מִמַּעַל, בְּוֹדָאִי שֶׁהַחֲמָה וְהַלְבָּנָה הֵם חֵלֶק אֱלֹוה מִמַּעַל.

הַצְפִּיָּה לְלִידַת מִשִּׁיחַ בְּשִׁבְעֵי שָׁל פֶּסַח

מִצִּינוּ שִׁיטַּת ר' אֱלִיעֶזֶר בַּגִּמְרָא (סוּטָה יב.) עַל הַכְּתוּב (שְׁמוֹת ב, ג) "וַתֵּשֶׁם בְּסוּף עַל שְׁפַת הַיָּאֵר". "בְּסוּף", בָּיִם סוּף מִמַּשׁ. וְכֵן מִצִּינוּ שֵׁם שִׁיטַּת ר' חֲנִינָא בֶּר פָּפָא (יב:) אוֹתוֹ הַיּוֹם עֲשָׂרִים וְאַחַד בְּנִיסָן הָיָה, אָמְרוּ מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מִי שֶׁעֲתִיד לֹאמַר שִׁירָה עַל הַיָּם בְּיוֹם זֶה? לִקְהָ בְּיוֹם זֶה. וְרוֹאִים שֶׁמֶשֶׁה נִתֵּן בְּתַבְּהָ בָּיִם סוּף מִמַּשׁ, בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שָׁבוּ עֲתִיד הָיָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַרֵּעַ אֶת יָם סוּף בְּיוֹם שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח. וְכֵן "וַתֵּשֶׁם בְּסוּף" לְרִמְזוּ עַל סוּף הַיָּמִים. וְנִרְאָה זֶה פֶּלֶא; בְּשִׁפ"ת הִיא"ר אוֹתִיּוֹת בְּתַשֵּׁפ"ה וְעוֹד א' הִינּוּ תַשֵּׁפ"ו קָשׁוּר עִם שְׁפַת הַיָּם שֶׁאָמְרוּ שִׁירָה וְעֲתִידִים שׁוּב לֹאמַר בְּגִלְלָה הַעֲתִידָה. עוֹד הוֹסִיף חֲכָם אֶחָד שֶׁהַתַּאֲרִיכִים כ"א בְּתַשֵּׁרִי וְכ"א בְּנִיסָן הֵם תַּאֲרִיכֵי גִלְלָה; יוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּא וְיוֹם שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח.

מובא ב'שער הכוונות' להאריז"ל (פסח יב) ובזה תבין ענין קריעת ים סוף שנקרע ביום זה שהוא קריעת רחם האילה שהוא היסוד שבה סוף לכל דרגין שבה על ידי זיווג נשיכת נחש העליון דקטנות. וזה באור מאמר "מה תצעק אלי", אלי דייקא בעתיקא תליא מלתא, רוצה לומר כי להיות אז ז"א בבחינת קטנות לא היה יכול להזדווג עם נוקבא בסוד נשיכת הנחש כדי לקרוע קריעת ים סוף אם לא על ידי הארה הנמשכת לו מעתיקא קדישא הוא אריץ אנפין פנוע. וכן בשביעי של פסח ישנה התעסקות מיוחדת אצל צדיקי החסידות בענין לדת משיח, כי לידת משיח היא אותו סוד של קריעת רחם האילה בקריעת ים סוף דרך הנחש והארת הכתר.

מובא ב'ספר הלכות' להאריז"ל (פ' וירא ע' נח) כמו שמאברהם יצא יצחק, כן יצא מלוט יצחק, ק"ץ ח"י, דהינו המשיח בסוד "חיים שאל ממך נתתה לו", ובסוד "דוד מלך ישראל חי וקיים". רואים מסדר הפרשיות ששרש דוד בא לעולם יחד עם יצחק, דבנות לוט נתעברו לאחר הפיכת סדום, ומיד אחר כך נתעברה שרה ביצחק. וכן הצלת לוט מסדום היתה בזכות שלוט לא גלה ששרה היא אשתו של אברהם, כמובא ברש"י (בראשית יט, כט), ובזה לוט כפיכול עזר להביא את יצחק לעולם, ולכן הוא קבל שכר על זה שנצל מסדום וזכה להביא את שרש דוד לעולם שמקביל ליצחק. וכן מצינו בזהר (תולדות קלה). באותו זמן ישיגו הצדיקים דעת שלמה וכו', הדא הוא דכתיב "ואלה תולדות יצחק בן אברהם", אלו הם תולדות השמחה והשחוק שיהא בעולם באותו זמן. וכן מובא ב'בעל הטורים' (בראשית כה, יח) "על פני כל אחיו נפל" וסמיו ליה ואלה תולדות יצחק. לומר כשיפל ישמעאל באחרית הימים אז יצמח בן דוד שהוא מתולדות יצחק.

כתוב (בראשית יט, כט) "ויהי בשחת אלקים את ערי הכפר ויזכר אלקים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה וכו'" וכבר הרגישו רש"י והרמב"ם בקושיא מדוע כתוב "ויזכר אלקים את אברהם" שהיה צריך לכתב ויזכר אלקים את לוט. ומבאר לדברינו, דכל תכלית הצלת לוט היא בשביל אברהם כדי להביא את נשמת דוד המלך. ולכן "ויזכר אלקים את אברהם וישלח את לוט" שזה היה לצורך אברהם. נראה דלכן המלאך שבא לרפאות את אברהם הוא זה שהלך להציל את לוט, ולא המלאך שבא לבשר לשרה על הלדת יצחק, ולא המלאך שבא להפוך את סדום, כמובא ברש"י (בראשית יט, א), דשני הענינים הללו היו להיטיב עם אברהם, ולכן נעשו על ידי אותו מלאך. וכן מישבת קושית המפרשים (ע' 'שפתי חכמים' שם) מדוע המלאך שרפא את אברהם הלך להציל את לוט, והרי אין מלאך אחד עושה ב' שליחיות, דשני הענינים היו להיטיב עם אברהם, ואין כאן שתי שליחיות אלא שליחות אחת שהיא חסד של רפואה וגאולה עם אברהם. דגאולה היא סוד רפואה. וכן שושב"ן מרמז בכתוב (בראשית יט, טו) "קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות" בדלוג ג' אותיות, דמלאך זה היה שושב"ן לזוג את לוט ובנותיו. וכן הכתוב (שם יח, ו) "מהרי שלש סאים קמח לוישי ועשי עגות" ס"ת משי"ח. וכן מובא בספר 'בני יששכר' ש"ועשי" בגימטריא דוד בן ישי, דאברהם רמז שפאן נמצא המלאך שנמצא בדרך להציל את לוט כדי להביא את המשיח, וממילא צריך

לכבדו כראוי, ולהכין שלש סאים קמח סלת וכו'. ועוד טעם נראה לבאר דהכתוב מרמז שהמשיח קשור עם השפעת הקמח, כפי שבארנו במאמר 'השלחן פה' שהשפעת המזון והפרנסה לישראל משפעת דרך המלכות. וכן קמ"ח מרמז בכתוב המדבר על הצלת לוט ובנותיו לצרף הבאת המלכות לעולם (שם יט, טו) "ויאצו המלאכים בלוט לאמר קיום קח את אשתך ואת שתי בנותיך" בדלוג שתי אותיות. וכן מובא מהרה"ג ר' משה שכטר שליט"א שפרשת וירא מתחילה "וירא אליו יהוה" באלוני ממרא" ר"ת ומב"א רמז על נוסח התפילה 'ומביא גואל לבני בניהם' שהשתלשל משם. וכן אברהם נתן למלאכים לשנות בחרדל, כי לשון בגימטריא דוד בן ישי, וחרד"ל מרמז על ח"ר בגימטריא יצחק שממנו שרש דוד בן ישי שהוא בסוד "דודי שלח ידו מן החור", וד"ל מרמז על שרש הלידה של יצחק ושרש דוד.

וכן מצינו עוד רמזים על המשיח בפרשת המלאכים עם אברהם, כמובא ב'מגלה עמוקות' (וירא) וירא א"ליו הוי"ה ב'אלני מ"מרא. הראה לו ד' מלכיות, אדום בבל יון מדי, ר"ת מב"א גואל לבני בניהם למען שמו. נתעסק אברהם בגאלה אחרונה שראה דינא תקיפא "והנה שלשה אנשים" הן הן שלשה גואלים נרמזין בראשי אתון ש'לשה אנשים נ'צבים שריה אליהו נחמיה שהוא משיח בן יוסף, הראו לו המלאכים בן תעשה פ'אשר ד'ברת ר"ת כד"ת, הוא בגימטריא משיח בן דוד, זה שכתוב "רחצו רגליכם" "לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם" וכשיגיעו הנשמות רגלין ברגלין אז שעת הגאלה, "רחצו רגליכם" "והשענו" תח"ת ס"ת מ"ת, שאז "בלע המות לנצח". "ואל הבקר רץ". על סוד גאלה אחרונה, "רץ וטוב" כמו שאמרו רז"ל על משיח שנקרא חד לאמות העולם ורץ לישראל.

מובא ב'דעת זקנים מבעלי התוספות' (בראשית יח, יד) שהמלאכים היו אצל אברהם בפסח, וכן יש רמז לזהירות מחמץ בכתוב (בראשית יח, ו) "מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות", דבשביל שלא יחמיץ היה צריך למהר. ומבאר לדברינו דמצות הן האכל של דוד המלך לחם עני, כמובא בזהר (ויצא קנז). וכתוב זה ס"ת משי"ח כדלעיל. וכן כשהמלאכים הגיעו ללוט הם אכלו מצות. וכן מצינו מהירות וזריזות בכל הפעלות שעשה אברהם. וכן הפסוקים (שם ב, ז) "וירץ לקראתם מפתח האהל" וכן "ואל הבקר רץ אברהם ויקח" ס"ת חמ"ץ, לרמז שהמהירות היתה כדי להזהר מהחמץ הרוחני שהוא הסטרא אחרא, ובשביל זה עשה אברהם את כל מעשיו בזריזות. וכן הכתוב שאמר אברהם למלאכים (בראשית יח, ה) "ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו" ר"ת אפל"ו שהוא שם אשת דן בן יעקב שהולידה את חושבים, אותיות משיח, כמובא בספר הישר. והיא אחת האמהות של המשיח, כמובא במדרש (ילקוט יחי קס) "גור אריה יהודה", זה משיח בן דוד שיצא משיגי שבטים, אביו מיהודה ואמו מדן.

וכן יצח"ק בא"ת ב"ש סדמ"ה ובגימטריא דוד המלך. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שהכתוב שנאמר בעקדת יצחק (בראשית כב, יב) "אל תשלח ידך אל הנער" עם המלים בגימטריא משיח, וכמו שנאמר על המשיח (תהילים קה,

(טו) **"אל תגעו במשיח"**. וכן מובא בספר 'אמונת עתיד' (תשנ"ז ע' מט) שבלדת יצחק נרמז משיח. **"אשוב אליך כעת חיה"** בגימטריא שם **אצמית קרן לדוד**. וכן **משיח** מרמז בכתוב (בראשית יח ד) **"למועד אשוב אליך כעת חיה"**, בדלוג ה' אותיות. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שאם נוציא מספר **יצחק** ממספר **אברהם** בדרך של אות מאות, היינו נחשב את ההפרש בין י' של **יצחק לא** של **אברהם** [9], ובין צ' של **יצחק לב'** של **אברהם** [88] ובין ח' של **יצחק לר'** של **אברהם** [192] ובין ק' של **יצחק לה'** של **אברהם** [95], ועוד מ' של **אברהם** שנשא [40]. נקבל הכל יחד 424 כמנין **משיח בן דוד**. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהמלים: **"למועד אשוב אליך"** בגימטריא גדולה עולות 1000 המספר של הגאולה העתידה. וכן המספר המסתתר בין האותיות **"למועד אשוב אליך"** כשהמלים מחברות, עולה עם האותיות 1335 זמן הקץ בדניאל. וכן המספר המסתתר של **"שוב אשוב אליך כעת"** בחבור המלים עולה 1335.

כתוב (בראשית יט, א) **"ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה"** ובאר הרה"ג ר' א. י. שליט"א שלכן **יצחק** בא"ת ב"ש **סדמ"ה** כי א"ת ב"ש הוא דבר והפוכו שהולך מא' עד ת' וכן הלאה, והפיכת **סדום** נרמזת בהפיכת אותיות **סדמ"ה** בא"ת ב"ש לאותיות **יצחק**, וכן **סדמ"ה** מרמז על **ס"ד מ"ה**, כי אם נחשב את הגימטריא של **סדמה** יחד עם הגיל של **אברהם** שהיה באותו זמן 99 עולים יחד 208 כמנין **יצחק**. לרמז שאכן שרש **יצחק** היה קשור עם שרש **דוד** שיצא מהפיכת **סדום**. וזה קשור עם **ס"ד מ"ה** שהוא הסוד של **אברהם** שיצא ממנו **יצחק**, כמובא בשל"ה (פסחים ו, יט) **אברהם הוא אותיות אבר מ"ה**, וסוד **מ"ה** הוא שם **יהו"ה** במלואו העולה **מ"ה**, ממלא כל פרקי ואיברי המרפכה שבו התפשטות הקדשה העליונה ותחתונה כמבאר בפרדס בהרבה מקומות. היינו השפעת היסוד דקדשה של **אברהם** שמולידה את **יצחק** היא בסוד **אברהם** אותיות **אבר מ"ה**. בחינת היסוד שנקרא **אבר** שמתקן בסוד שם **מ"ה**. לכן מספר **מ"ה** הוא כמנין **גאולה**, וכמנין **לוט** שבו היו כלולות נשמות דוד ומשיח. וכן **סדמ"ה** נרמז באותיות האחרונות של **חסד אברהם**, לרמז שהשפעת היסוד של **אברהם** שקשורה עם האותיות האחרונות שלו הן **ס"ד מ"ה** בבחינת **סדמ"ה**. ולכן האותיות הסמוכות לסדמ"ה בחסד **אברהם** הן **ר"ח** כמנין **יצחק** שקשור עם הפיכת **סדמ"ה ליצחק**. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שאב"ר אותיות **בר"א** היינו **הבן**, כי **יצחק** הוא הבן של **אברהם**.

לפי זה נראה לישיב קושיות הספר 'אור תורה' על הכתוב (בראשית יח, כז) **"ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון חמשים הצדיקים בחמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה"**, מדוע אמר **אברהם** **"ואנכי עפר ואפר"** דוקא כשבקש את המספר 45 צדיקים שיצילו את **סדום**, ולא בשאר המספרים שבקש שם. ומבאר לדברינו כי ענין **עפר ואפר** מרמז על ב' משיחים, כמובא בספר 'חיי שעה' על הגמרא (סוטה יז) **דרש רבא בשכר שאמר אברהם אבינו "ואנכי עפר ואפר"**, זכו בניו לב' מצוות,

אפר פרה, [בגיימטריא משיח בן יוסף] ועפר סטה, [בגיימטריא משיח בן דוד]. ואברהם רמז על הגאולה העתידה שטמונה בסודם וצריך להוציא את נשמות דוד ומשיח משם. לכן במספר 45 כמנין גאולה, וכמנין לוט שבו היו כלולות נשמות דוד ומשיח, הזכיר אברהם את העפר ואפר שמרמז על ב' משיחים שצריכים לצאת מסודם, ובקש אברהם שבזכות המשיח יזכו כלם להנצל. וכן שם מ"ה החדש המתקן את שבירת הז' מלכים הוא אור התקון שמביא את הגאולה והוא ר"ת מלך המשיח. וכן "ואנכי עפר ואפר" מרמז על מדת הענוה של אברהם שמתחברת עם מדת הענוה של משה ואהרן שאמרו "ונחנו מה" רמז על קשר עם בחינת מ"ה. וכן אברהם בקש את המספרים: 50/45/40/30/20/10 שעולים יחד עם הפוללים 201 שהיא הגיימטריא של דברי ה' "המכסה אני מאברהם" עם האותיות והמלים. וכן "המכסה אני" מתחיל באותיות מ"ה.

מובא בספר 'חפץ חיים על התורה' בענין לדת יצחק, (פרשת וירא) "היפלא מה דבר" כמו שרה אמנו מלפנים בן אנחנו תמהים ומתפללים אחרי שנות נדודינו כי ארכו קרוב לאלפים שנה היתכן שיולד שוב עמנו וישוב לתחית עולמים, התורה משיבה "היפלא מה דבר" ששום דבר לא יפלא ממפליא לעשות, וגם אנחנו נגאל מהר, ובזמן שיגיע העת שיתגלה כבוד ה' בעולם, על ידי ביאת משיח צדקנו, בודאי ימצאו אנשים מגדולי ישראל שיהיו במקום הנביאים מלפנים ויזרזו להמון ישראל שיתחזקו באמונה וישובו בתשובה, ומרמזת לנו התורה כי בעת ההיא ימצאו אנשים קטני אמונה שלא יאמינו לדברי המוכיחים, על זה בא לנו רמז בתורה הקדושה שיהיה להקב"ה תרעומות אליהם, "היפלא מה דבר". וכן שמעתי מהרה"ג ר' חיים ש. שליט"א שהכתוב "היפלא מה דבר למועד אשוב אליך" בגיימטריא צפון קוריאנה. וכפי שהארקנו במאמר 'קץ הגאולה' שממש תתחיל מלחמת גוג ומגוג.

ד' פרשיות יש בהם ענין של קושי, כנגד ד' בנים ששואלים בליל פסח ד' קושיות.

שמעתי מהרה"ג ר' א. ל. א. שליט"א שד' פרשיות יש בהם ענין של קושי, בפרשת שקלים נתקשה משה עד שה' הראה לו מטבע של אש, בפרשת זכור נתקשה משה להחזיק את הידים למעלה במלחמת עמלק, ואהרון וחור תמכו בידיו, בפרשת פרה נתקשה משה להבין טעמה, ובפרשת החודש נתקשה משה בענין המולד עד שה' הראה לו את חידוש הלבנה, וד' פרשיות אלו שיש בהם את ענין הקושי הם כנגד ד' בנים ששואלים בליל פסח ד' קושיות, פרשת שקלים היא כנגד קושית החכם, כי קשה להבין מדוע העשיר והדל מביאים אותו דבר, פרשת זכור היא כנגד קושית הרשע, כי מוחים את עמלק הרשעים, פרשת פרה אדומה תמימה היא כנגד קושית התם כי צריך תמימות להבין שאי אפשר להבין הכל, כמו סוד פרה אדומה שלא מבינים, ופרשת החודש היא כנגד קושית השאינו יודע לשאול, כי לא יודעים מה לשאול כדי להבין את

סוד מולד הלבנה שהוא גדול ונשגב מבינתנו. והתשובה בליל הסדר 'עבדים היינו לפרעה במצרים' מתרצת את כל הקושיות והקשיים של היהודי, כי תכלית כל הקשיים והקושיות לצרף ולזכר את האדם שיזכה לתורה כמו שהיה ביציאת מצרים.

מצינו ב'ירושלמי' (מגילה כה): רבי לוי בשם רבי חמא בר חנינה אין מפסיקין בין פרה להחדש, אמר רבי לוי סימניהון דאילין פרשתא בין כוסות הללו אם רצה לשנות ישתה, בין השלישי לרביעי לא ישתה. ורואים שרבי לוי מקשר את הד' פרשיות לד' כוסות ששותים בליל פסח, וכשם שאין מפסיקין לשנות בין כוס שלישי לרביעי, כך אין מפסיקין בין פרה להחדש שהן השלישית והרביעית בד' הפרשיות. ובספר 'אור לשמים' מבאר שהם כנגד ד' אותיות הוי"ה מהסוף להתחלה, לכן בשתיים האחרונות אסור להפסיק כי הן כנגד ו"ה של שם הוי"ה שהן תרין רעין דלא מתפרשין. והוסיף הרה"ג ר' פנחס ל. שליט"א שכוונתו שד' כוסות יש להם כוס חמישי שהוא כנגד קצו של יו"ד ספירת הפתח, וכנגד והבאתי שמכונן כנגד הגאולה העתידה, כך ד' פרשיות יש להן שבת חמישית שנקראת שבת הגדול שהיא כנגד קצו של יו"ד. ונקראת הגדול בגלל הכתוב בהפטרך על הגאולה העתידה "לפני בוא יום ה' הגדול והנורא". ובחדש ניסן ששם הוי"ה כסדרו בבחינת פנים מאירה בו הארת הפתח.

ואפשר לראות קשר בין כל פרשה לכל כוס, כי הכוס הראשון של קדוש מתקשר עם שקל הקדש. הכוס השני מד' כוסות שמוזגים בליל הסדר למגיד מכון לפי רבי לוי כנגד פרשת זכור. הכוס השלישי מד' כוסות שמוזגים בליל הסדר לברכת המזון מכון לפי רבי לוי כנגד פרשת פרה, שפרשת פרה היא השלישית, וקשורה למספר 3, כמובא במשנה (פרה א, א) שיטת חכמים פרה בת שלש. וכן אפרה נגזר בשלש מקומות. כמובא ברש"י (במדבר יט, ט) לשלשה חלקים מתחלקת א' נתן בהר המשחה וא' מתחלק לכל המשמרות ואחד נתן בחיל. והשורף אותה יוצא חוץ לשלש מחנות. וכן בברכת המזון יש בה שלש ברכות מדאורייתא. הכוס הרביעי מד' כוסות שמוזגים בליל הסדר להלל מכונת לפי רבי לוי כנגד פרשת החדש, והלל קשור לראש חדש שהוא יום שקוראים בו את ההלל.

מצינו במדרש (ב"ר פח, ה) "וכוס פרעה ביד", מכאן קבעו חכמים ד' כוסות של ליל פסח כנגד ד' גאלות שנאמרו במצרים והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי, רבי שמואל בר נחמן אמר כנגד ארבע כוסות שנאמרו כאן, "וכוס פרעה ביד", "ונתת כוס פרעה וגו'". המדרש אומר שחז"ל תקנו ד' כוסות בליל פסח כנגד כנגד ד' גאלות והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי. ומבאר לדברינו שהכוס הראשון הוא בחינת קדושין שהיא היציאה הראשונה ממצרים והוצאתי. והכוס השני מכון כנגד הנצחון על עמלק לכן הוא כנגד והצלתי. והכוס השלישי מכון כנגד השפעת הפרנסה שנקראת וגאלתי, כמובא בגמרא (פסחים קיח). אמר רבי יוחנן קשין מזונותיו של אדם יותר מן הגאולה, דאלו

הכל 5786 משיח, ויהלילישועה, למועדחדשהאביב

ב ד-יד	דברה וא וגם הנה הוא צאלקרא
ב ח-ח	פרדעים אשר שם לפרעה ויעשה
ב יב-ה	בשמים ומן העצים תקחו והיה לכם
ב טו-ב	תיהו ויהי לילי שועה זה האליוא
ב יט-ג	לבית יעקב ותגיד לבני ישראל
ב כג-טו	רצויתן למועד חדשהאביב כיב
ב כז-ג	לגתיו ומחתתי ולכלכלי ותעש
ב לב-ב	רנתי ויצפית את זה הבט הוראת
ב לג-כ	יויאמריהו והנה מקום אתיונ
ב לו-לז	שזרמעשה רקם ואת עמודי וחמש

זעקת השכינה.

[הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הדין הוא דכתיב "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. (הרמח"ל (דוד עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חקמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל

חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור בשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור בשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtjVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו טלפון של סוד החשמל
מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת